

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر احقاق جنسی زنان دچار طلاق عاطفی

محل انتشار:

دومین کنگره تازه یافته ها در حوزه خانواده، بهداشت روان، اختلالات، پیشگیری و آموزش (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مهیا طاهری - کارشناس ارشد روان شناسی، دانشگاه پیام نور

مهناز علی اکبری دهکردی - استاد روان شناسی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این پژوهش بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر احقاق جنسی زنان دچار طلاق عاطفی بود. روش پژوهش، نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل و یک دوره پیگیری بود. جامعه آماری این پژوهش را کلیه زنان مراجعه کننده به مراکز مشاوره روان شناسی منطقه 1 شهر تهران در نیمه اول سال 1397 تشکیل میدادند که تعداد 30 نفر به روش دردسترس انتخاب شدند و به طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل (هرگروه 15 نفر) جایگزین شدند. هر دو گروه آزمایش و کنترل، پرسشنامه احقاق جنسی هالبرت (1992) را تکمیل کردند. برای گروه آزمایش، برنامه درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد در طی 8 جلسه و هر جلسه به مدت 90 دقیقه برگزار گردید. داده ها با استفاده از آزمون تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر تجزیه و تحلیل شدند. نتایج به دست آمده نشان داد که میزان احقاق جنسی گروه آزمایش، در مقایسه با گروه کنترل به طور معناداری افزایش یافته است و این افزایش در مرحله پیگیری پایدار مانده است ($P > 0/05$). بنابراین می توان نتیجه گرفت درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد می تواند احقاق جنسی زنان دچار طلاق عاطفی را افزایش دهد و درمانگران میتوانند از این رویکرد برای بهبود رابطه زوجین و کاهش طلاق عاطفی استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

احقاق جنسی، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، طلاق عاطفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1038165>

